

DECEMBER 2006

Avvisa

EN OREGELBUNDET

ÅTERKOMMANDE PUBLIKATION FRÅN DET LYSANDE SÄLLSKAPET JÖNKÖPINGS PAR BRICOLE

Bellmanfirandet i *ny form*

BILDEN. Fr v: Ulf Linnman, Jonas Zetterlund, Mats Anderson och från Stockholm den eminenta duon Barokoko.

I flera år har vi trotsat väder och vind och bjudit in till Bellmanfirande vid Rosenlunds 1700-tals Herrgård. Kören, musiken, Ragnar Jonsell, Bo E Karlsson och många andra har glatt oss många gånger vid Jönköpings största bok, en sån som växer och där den mystiska avtäckningen av den förväntade Bellmanbysten alltid avslutat festligheterna. Någon byst vid Rosenlund blev det aldrig men det kanske inte var tänkt så. I år flyttade Bellmanfirandet upp till Stadsparken och trots det myckna regnandet blev det en minnesvärd och mycket händerlik fest och att det kommer mera, det är vi övertygade om. Det här är en högtidsdag som kan bli hur stor som helst i Jönköping. Läs mer på sidan 5...

Tankar från en deputerad styrpulp

I det förra numret av Avisa kunde vi läsa Styrande Mästarens tal till recipienderna vid den Sjunde graden som handlade om det magiska talet sju. Med detta som bakgrund kom naturligtvis mina tankar inför den Tredje graden att cirkulera kring talet 3 som också innehåller mystik och magi.

Treenighet, De Tre Styrande, Trefaldigheten, Triangelndrama och Trisslott. Göta, Svea och Vendes konung styrde vårt land från slottet Tre Kronor, medan livet i våra tre landsdelar Götaland, Svealand och Norrland numera tycks styras av hockeylandslandslaget Tre Kronor. Inom bricoleriet finner vi många ämbeten och funktioner, vilka vi låtit förkorta och benämna med blott tre bokstäver. Vi de trenne styrandes korta beteckningar är genomgående trebokstaviga. St.M och St.K utgör skrivningen för Styrande Mästare och Styrande Kansler. Medan Deputerad Styrande Mästaren kan stoltsera med dubbel trestavighet, Dep.St.M. Vår högsta förkortning är alltså St.M och av en händelse innehas detta högsta ämbete av Dan, vilket ju de facto också innehåller tre bokstäver.

När jag i höstas satt och skrev på ett tal vilket inte ska förväxlas med siffran 3 fann jag förtröstan i vetenskapen som konstaterade att 1/3-del lyssnar inte till vad jag säger,

1/3-del förstår inte vad jag säger och 1/3-del glömmer genast vad jag sagt. Vad kan då vara lämpligt att skriva om? Jag fick det utmärkta rådet "Egentligen allt mellan himmel och helvete". Tack, bra! Det är just i den sfären som man finner bricolister på vandring, alltid på väg efter mer ljus och mer upplysning och vand-

ringsmännen stod just i färd med att komma till den tredje plattan uti den terrasserade vingården för att just där göra nya upptäckter och uppleva ytterligare strålar av bricolistiskt ljus. Men ändå: Hur skall man skriva? Ämnet måste vara intressant eller hur? För en tid sen läste jag ett in memoriam över en nyss avliden Broder. Han var Dep. St.M när jag fick Tredje graden i Borås. Stormästare emeritus Hans Kjellgren sa till denne broder som hette Olle Karlsson, "Det finaste som finns i Par Bricole är att vara talang och du Olle är den störste". Olle tog tårögd emot denna sanning med ett enkelt - tack.

En sann bricolist är alltid generös och visar sin talang till allas nytta och glädje. Olika egenskaper kännetecknar dem som är förnöjda och trygga i livet och då tänker man framförallt på egenskapen generositet. Generositet kan vara att bara sätta sig ned och lyssna eller att komma med ett genomtänkt råd. Observera att jag nämner inget om materiella ting och gåvor. En liter jordgubbar eller en säck cement... det är tanken och inte gåvan som gläder. Den utgör ibland det synliga beviset på generositet. Oavsett hur vi är funtade har vi alla alltid förmåga att ge något som kan komma andra till del och vara bra för någon. Vi är alla bra på något. Alla bär vi på en talang och det finaste som finns i PB är att vara en talang.

Bjud på det finaste Du har! Bjud på Dig själv! Så var det ju det där med talet tre som faktiskt rimmar på mitt valspråk: SE, GE och LE.

GERT "BURKEN" KARLSSON
Deputerad Styrande Mästare

Med anledning av
Bellmanfirandet i Stadsparken:

FAKTA OM JÖNKÖPINGS STADSPARK

På höjden väster om Dunkehällavägen låg skjutsarehagen, som ägdes av Jönköpings stad. Det var en nästan ogenomträngligt sumpigt busksnår.

Friherren Palmstierna var landshövding i Jönköping och det var han som väckte tanken på en park för människorna att vistas i. 1895, samma år som Viktor Rydberg (född i Jönköping 1928) avled, lades en motion hos stadens styrande. I den kan man bland annat läsa följande: "avsikten med stadsparken är att den icke skall vara någon lyx, icke några klippta gräsmattor, blommor, ädla busk eller växtgrupper såsom det är eller bör vara uti de små planteringarna inuti staden".

Vidare framgår att "möten och sammankomster av politisk eller samhällsstörtande karaktär får ej avhållas". Förslaget godkändes och man bildade Stadsparksällskapet. 1896 invigdes Jönköpings Stadspark. Postmästare JA Olsson blev Stadsparkens grundare, främjare och vårdare. Han blev också dess förste verkställande direktör. Han verkade åren 1896–1916 då Henrik Karnell tog över. Karnell hade ansvaret för parken mellan 1916–1942 varefter parken överlämnades till Jönköpings stad som tillsatte en parkstyrelse. Postmästare Olssons byst står centralt i parkens mitt och Karnells byst i bronrelief finns nedanför Kanonberget. Både Olsson och Karnell var aktiva bricolister. Henrik Karnell var dessutom Styrande Mästare i Jönköpings Par Bricole 1929–1944.

DAN EKSTRÖM, *Styrande Mästare*

JA Olsson (överst) och Henrik Karnell.

Avisa

Ö Storgatan 6, 553 21 Jönköping
Tel 036-16 21 31, Fax 036-16 21 01
E-post: jonkoping@parbricole.se

ANSVARIG UTGIVARE: Dan Ekström
REDAKTION: L-G Åkerberg, Mats Anderson,
Ulf Linnman, Christer Wallinder,
Erik Svensson

TRYCK: AlfaPrint

Carl Michael, Johan Henrik samt August, Edward och Emile

Efter att ha känt på ett av PB-historiens skörare områden, nämligen Bellman, Gustav III och kungamördaren Jakob Johan Anckarström är turen nu kommen till ännu en märklig personlighet i faggorna kring Carl Michael. En personlighet som bevisligen var hans vedersakare, eller om man så vill motståndare, inledningsvis. Tänker förstås på Johan Henrik Kellgren som sprungen ur en minst sagt prästerlig uppväxtmiljö i Västergötland skulle komma till Stockholm via finska Åbo. Där blev han docent i latinsk litteratur och där formades han till en njutningsmänniska i sann epikurisk anda. En anda som har sitt ursprung i den grekiske filosofen Epikuros som satte själens ro som människans mål.

Johan Henrik Kellgren.

Väl kommen till Stockholm och ströjobb som informator i högadliga familjer blev Kellgren tids nog en litteraturläskande direktör i det literära och musikaliska ordenssällskapet U'tile Dulci. Senare blev han också "alla skrivande klåparens och dumnerjönsars bödel" som kritiker i Dagligt Allehanda och Stockholmsposten.

Samtidigt var han någon slags "underdog" åt Gustav III i egenskap av textförfattare till kungens många och svåra dramatiska utkast.

Eftersom ordenssällskapet U'tile Dulci skulle forma Kellgren till att bli en intellektuell livsnjutare, fanns där förmodligen något slags elittänkande i sällskapet som han tog med sig i sin dagliga gärning. Om än en kort tid men ändock. I detta tänkande fanns också Bellman med som figuren som framstod som löjlig tillsammans med sitt sällskap av Ulla Winblad, Mowitz och Mollberg. För att inte tala om Bellmans alla bekanta till krögare, krogmadamner, musikanter, pigor och löst folk, vilkas namn vid tiden kunde återfinnas i polisprotokollen, enligt Kellgren.

Det torde vara uppenbart att just Kellgrens kritiska hållning gentemot Bellman och dennes epistlar i satiren "Mina löjen", var tillsammans med ekonomiska svårigheter i allmänhet och dyrbara nottryck i synnerhet, tre hämmande faktorer som under drygt femton år spelade stora roller innan också Kellgren föll till föga med ett lysande företal till de slutliga 82 epistlar som publicerades och kom ut 1790.

Oavsett hur man nu tolkar detta litteraturvetenskapliga trevande, så är det mycket i Kellgren som påminner om den omvändelse som den norske konstnären Edward Munch genomgick, då han lämnade sin djupt religiösa moster och grubblande fader för en tillvaro i den bohemiska "Ferkelkretsen" i Berlin, dit en mer eller mindre landsförvisad August Strindberg också hade hittat. De två blev säta vänner i en tid av livsnjutande. Det finns också uppgifter som hävdar att Munch genom August Strindbergs försorg till och med fick träffa Emile Zola i Paris, som då levde och gärna de-

lade med sig av sin egen "Nana"-anda inför skrivandet av "Människans lägre jag".

Inte konstigt att "gutten" i så fall fick andra och betydligt mer utmanande vyer i sitt målande...

Det samma skulle då gälla Johan Henrik Kellgrens omställning gentemot Carl Michael Bellman och hans underbara anhang i Fredmans 82 epistlar som vi ju så ofta njuter av i Par Bricole.

Först ansåg sig Kellgren ha rätten att betrakta det rätta skrattet som varken fanns hos vidskepliga präster eller hos despotiska kungar.

Ej heller hos usla rimmare i en tid i stor tillgång till spelhus, och teaterspektakel.

Det hela skulle emellertid sluta i företalet till och om de 82 epistlarna:

"så djärv är dess flykt, så rik dess blandning..."

Vill påminna om att det handlar om tiden i slutet av 1700-talet. Vi har ju i bland en förmåga att flytta fram denna tid till 2006.

Då ansåg Kellgren och Bellman att det som skiljde människan från djuren var knappast förnuftet, eftersom det i praktiken var dåligt beställt med detta. Ej heller var det gåvan att kunna tala, ty det hade vi ju gemensamt med papegojorna. I stället så pekade duon på förmågan att just skratta. Men man må förstå att skratten har sin plats. Lika narraktigt som det är att ständigt sörja över världens ondska, lika brottsligt är det att känslolokall sluta famnen för olyckliga bröder och aldrig uppleva njutningen av medlidandets tårar. Men eftersom de dumma och löjliga här i världen är flera än de olyckliga, så finns det rika tillfällen till skratt.

Är övertygad om att Johan Henrik Kellgren skulle ha platsat i Det Lysande Sällskapet Par Bricole.

Vi skulle rentav inledningsvis kunnat ge honom en kammarreception framåt vårvintern och låta honom gå direkt till andra graden den 3 mars 2007.

L-G ÅKERBERG, *S:t Sigfrids Riddare*

office

www.officestore.se

TOSHIBA
 Dokumenthantering
 Kopiering
 Fax, Printer
 och Scanning

Bryggeristaden Jönköping

Det är inte alla som vet att Jönköping har en stolt men tämligen bortglömd historia som bryggeristad. Det har funnits över 20 bryggerier i Jönköping. Dom flesta vet inte heller att det var här som Coca Cola-bilarna började rulla för första gången i Sverige.

Pripps i Göteborg hade fått licenstillstånd på 1950-talet och man beslöt att lägga tillverkningen i Jönköping. Mitt emot Resecentrum på Järnväggsgatan låg en gång det stora bryggeriet Krönleins. Det startade 1847 och köptes av Ernst Hartman 1894. Ernst Hartman var Styrande Mästare i Jönköpings Par Bricole 1917–1928. Han avled hastigt 1928. 1929 såldes Krönleins till Smålandsbryggerierna som fram till bolagsbildandet 1902 hade hetat C. Krönlein & Co Efr. Det var Jönköpings största bryggeri med över 30 anställda enbart vid bryggerinäringen. I över 10 år körde bil efter bil ut från huset vid Barnarpsgatan med sin Coca-Cola. Så småningom flyttades tillverkningen till gamla flygfältet. 1964 köpte Pripps bryggeriet och Colatillverkningen flyttades över till Göteborg.

Krönleins bryggeri i Jönköping.

På Krönleins i Jönköping tillverkade man öl, svagdricka och läsk. Krönleins vichyvatten ansågs vara ett av de allra bästa eftersom vattnet var så bra. Redan då använde man källädror från Vättern. Det var en brunn som var 151 meter djup.

Jönköping har alltså en mycket gammal bryggerihistoria som försvann i stort med 1960-talet.

Det enda som fanns kvar från vår bryggerihistoria tills helt nyligen var Skoogs bryggeri vid Västra torget. Men när ägaren och innehavaren nyligen avled så tömdes sista droppen från 1800 och 1900-talens bryggerihistoria i Jönköping. När ni går förbi RIA center nere vid Tändsticksområdet så kan ni ju tänka på att det som nu är en trygghet

för människor som lidit eller lider av missbruk på ett eller annat sätt, på den platsen låg Jönköpings Bryggeri en gång. Fram till 1920-talet var det Jönköpings största bryggeri. Fast å andra sidan, när länslasaretet invigdes 1777 så var det just där och de flesta akuta sjuka på den tiden led av veneriska sjukdomar. Så småningom byggdes både epidemisjukhus och "dårhus" på platsen där vår historia en gång startade på medeltiden, där människor möttes vid Junabäckens utflöde nere vid Talavid. Avslutningsvis ska jag berätta om Öholms bryggeri som låg högst upp i Klevaliden i Huskvarna. Öholms var både bryggeri och bensinmack och är alltså den enda bensinstation i Sverige som fått servera mellanöl. De flesta minnen från Bryggeristaden Jönköping är försvunna och det mesta har glömts bort eller slängts på tippen. När Krönleins flyttade från Järnväggsgatan till gamla flygfältet på 60-talet kördes massor av gammalt material till tippen. Vad tänkte dom på? Tänk vilket bryggerimuseum vi kunde ha haft.

DAN EKSTRÖM

Publiken njöt trots regnet.

"Den gamle och navet". Ragnar Jonsell och Ulf Linnman diskuterar firandet förr och nu.

Ljudmästare Magnus Törnvall.

Här var det tänkt till det blev nerstänkt. Nu vet vi hur man gör. Per Sandberg och Tony Sjölander.

UNIK
Kommunikation och Media

Trådlöst hemlarm
Säkert att åka bort – tryggt att vara hemma

Lokal partner för Värma, Stalder och Sormed
Lokal partner för Cera, Jämsberg och Sormed

Ulf Sjölander: 0708-06 83 68
Björn Sjölander: 0708-091 858

aroundio
Mediavård

Biosalongen – en riktigt bra möteslokal!

www.st.se/konferens
0771-11 12 13

KONFERENS & EVENT

MARTINI

Bellmanfirandet in på Fröjden

Rosenlunds Herrgård står kvar som vanligt, tyvärr förfaller detta vackra gamla 1700-tals hus där vi trodde vi hade skapat en tradition och där vi hoppades få resa en Bellmanbyst.

Men platsen känns oviss och bröderna som framgångsrikt har arbetat med Bellmanfirandet kände att något nytt måste hända. Var finns en lämplig plats att hylla Bellman? Stadsparken blev svaret och nu känns beslutet rätt även om vädrets makter denna gång tog bort de hissade vyer över Vätterbygden som var tänkt att inrama festen. Ragnar Jonsell lämnade över ansvaret till den nya talanggruppen "Lekare utan gränser". Överlekare Ulf Linnman tackade på ett mycket övertygande och elegant sätt för förtroendet att få genomföra en härlig fest.

Tidigt på lördagens morgon byggde man upp scenen bredvid den gula träbyggnaden på Kanonberget som enligt uppgifter blev Jönköpings Par Bricoles första kansli. Det finns många kopplingar mellan Jönköpings PB och Stadsparken. (Se fakta om Stadsparken)

För er som inte vet vad Lekare sysslar med så kan jag berätta att de i huvudsak bär på den talang som kommer till uttryck i sång till gitarr. Men så var det ju det där med vädret denna rekordvarma sommar där solen bränt sönder våra gräsmattor. Plötsligt kom allt regn på en gång och även om kören har "Vila vid denna källa" på sin repertoar, så var det nog inte den källan Bellman syftade på när han skrev sången. Fröjden är en dansbana ett stenkast från utomhusscenen och som har både scen tak och trä-

Hans Wilhelm Löwgren (till höger), från Moderlogens Lekare, tillsammans med Mamsell Birgitta stod för ett mycket uppskattat framförande.

golv. Bellmanfirandet regnade bildligt in oss i Fröjden medan regnet bildade vackra kulisser runt det åttakantiga husets öppna väggar. Ulf Linnman var magnifik i sin betraktelse utifrån Bellmans funderingar överförda till vårt eget Jönköping idag. Peter Hult, Mats Anderson, och Anders Ruberg estradörade. Bif:s representant Jonas Zetterlund visade tidtypiska Bellmanianska sportgrenar. Kören gav en minikonsert och hyllningstalet till Bellman hölls av brodern Per Sandberg; ett överraskande och välformulerat tal med stil, elegans och knorr. Bellmanfirandet avslutades med deklamation av Ulla Winblad alias Mamsell Birgitta och sång till suveränt gitarrspel av Hans Wilhelm Löwgren från moderlogen i Stockholm. Som vanligt fanns picknickkorgarna med och filtar breddes ut på det träiga dansgolvet. Medan bricolister och allmänheten njöt av festen tänkte jag att detta kan bli hur bra som helst. Tänk er alla dessa talanger och artister med en bakgrund och inramning av Vätterns djupblå vatten och

det trolska guldskimrande ljus som John Bauer gav oss. När allt detta breder ut sig i en oslagbar vy från platsen där Alphyddan en gång låg då är det inte mycket som kommer att kunna överträffa detta kulturevenemang.

Tänk att kunna bjuda allmänheten på en sådan fest.

DAN EKSTRÖM

Högtidstalaren Per Sandberg (t.h.) tillsammans med Styrande Kanslern Lars Oscarsson som har huvudansvaret för Bellmandagen.

BREV FRÅN LÄSARNA

Det lysande ”cell”-skapet Jönköpings Par Bricole

Talanggruppernas betydelse

Vi skall nu fundera lite över blommor och bin. Blommorna är dock livsviktiga för bi-na. To bi or not to bi? Det är den eviga frågan!

En bi-odlare ville bi-draga till bi-samhällets utveckling. Ny bi-kupa kom på plats och med bi-näringsen som bi-syssla bi-bringade det honom bi-inkomster av ansenligt mått.

Bi-kupan måste ha bi-ramar med ”celleri” men det går lika bra med sex-kantiga celler som bi-na själva bi-drager med och bekläder med bi-vax. Här måste ett bi-lateralt avtal träffas med bi-drottningen och hennes bi-vice.

Vid bi-fall påbörjas bi-skötsel, varvid det i en bi-sats kan nämnas att bi-stick och bi-sexuella bi-drönare och bi-arbetare kan ställa till bi-sarra besvär.

Nu är tiden snart för-bi men mera om bi-drottningen och hennes bi-hang kan man läsa i bi-fogade bi-laga.

Måste vara mycket möjligt att det Lysande Sällskapet Jönköpings Par Bricole, medvetet tagit intryck av bi-samhället. Motsvarigheten till Bi-drottningen eller Bi-visen har vi här genom den Styrande Mästaren. Några drönare har vi absolut inga!! Men nitiska. Och i vingården svärmande arbetsamme har vi många!

Redan när detta Lysande Sällskap instiftades år 1879 var det många bröder som ville dela med sig av sina färdigheter.

”Uppståg, tokerier, vittra tal och tonernas sköna musik och ävenledes spex på tiljorna” presenterades. Man hade börjat bygga celler i vår egen ”bi-kupa”!

Sångkören, Musikgruppen och Teaterns Aktörer samt övriga Talanggrupper äro väl beskrivna i Jubileumsboken och har stor betydelse för PB. De övar och har det trivsamt tillsammans. Framträder regelbundet vid PB:s schemalagda sammankomster. Skratt och applåder blir lönen. Alla blir glada!

Jönköpings Akademien för Tale- och Skaldekonsten tillkom 1994 och har för tillfället 11 ledamöter. ”Främsta uppgiften är att bevara sällskapet traditioner, att värna om arkivalier och dokumentera nutiden, samt att värna om

och stimulera Brödernas värtalighet och skrivande”. Att vårda ”Gyllene böckerna” är en av de viktigaste uppgifterna.

Under senare decennier har flera talanggrupper tillkommit, såsom *Luculli Gille* (1983) med mat och dryck på sin meny. Här verkar man i ett antal av 13 matlag som sysselsätter cirka 100 bröder. En krydda i tillvaron!

Traktörerna är en talanggrupp som har anknytning till Luculli Gille. Alerta och positiva bröder har på kort tid fått en aktiv roll när det gäller att ställa upp vid representation och sammankomster.

Bacchi Penselriddare startade 1999 och har 8 ledamöter. Uppgiften är att utforma ”sköldmärke” från idé till färdigställande i samråd med bröder av minst 6:e grad. Dessutom dricker man kaffe och löser världsproblemen.

Arkiv X startade år 2003 och har 6 ledamöter. Förutom kaffestunden sysslar vi med att sortera, identifiera och klistra in foton från Par Bricoles olika aktiviteter. Sedan löser vi alla nationella och internationella problem.

Kultur morgon är en institution som äter frukost tillsammans. Ett dussin bröder slickar på kuvert och stoppar i papper som kallas ”utskick”! Man talar om trådullartåget och lyssnar till väsandet från säckpipa och solosång. Dess mellan löser man livsgåtor.

Lekare utan gränser är nystartade och ägnar sig åt gränslös omsorg, vilket sker under motto: ”Lika barn leka bäst”. Det är också viktigt att dricka kaffe och komma överens om tonarten.

Punschbröderna ställer stora krav på tillvaron. Ingen punsch utan ärtsoppa och ingen ärtsoppa utan punsch. Någon berättar om punschens historia och andra tänker på hur miljöpolitiken skall kunna förbättras.

Alla dessa grupper har det gemensamt att de stärker aktiviteten inom Sällskapet. Avslutningsvis kan vi med bi-behållen ära konstatera att vårt Lysande Sällskap kan liknas med en bi-kupa med mängder av fina och arbetsamma bi-n.

Vänliga hälsningar
BROR NÄTT, *Jubelkommendör*

TANGO
REKLAMBYRÅ | FÖRLAG
www.tango.se | 036-12 12 26 | 08-651 10 07

Du bör ha handknuten PB-fluga till fracken!

Bröder med självaktning bär en fin, specialdesignad, vit handknuten fluga till fracken.

- Lätt att lära sig knyta själv (Din mamma lärde Dig knyta skorna och det gör Du ju själv idag?).
- Instruktion får Du vid köp av Broder Anders Lindell (Han knyter redan idag själv både sina skor och sin PB-fluga – perfekt!).

Du framstår med denna fluga som en välartad PB-bröder och inte som en kalmuck. Övriga Bröder (som ännu ej skaffat PB-flugan) kommer att vara avundsjuka på Dig.

Flugan finns i två utföranden. Rak kant och spetsig kant. Den finns i två storlekar, medium och large. Till det facila priset av 215 kronor. Denna typ av handknuten fluga i helt stycke kommer att specialsys på beställning och kan endast tillhandahållas på detta vis. Beställ genom vårt kansli.

Anders Lindell med sin handknutna fluga (med rak kant) till PB-fracken.

Fluga med spetsig kant.

Jönköpings Bacchanaliska Akademi för Skalde & Talekonst i *karnevalstämning* den 20 april!

Preses i Jönköpings Akademi Leif Thor lyssnar beundrande när professor Lars Lönnroth avslöjar hemligheter.

AKADEMINS HÖGTIDSSAMMANKOMST DEN 19 APRIL ÅR 2007

Hur åt man på Bellmans tid? Vad är ett brännvinsbord?

Vid den Bacchanaliska Akademiens Nästkommande Högtidssammankomst kommer intressanta frågor kring matkulturen under 1700-talet att belysas.

Akademin har utsett en mycket framstående matkulturforskare Richard Tellström till årets högtidsföreläsare år 2007. Han har studerat svensk matkultur och varifrån impulserna kom under flera århundraden.

Brännvinsbordet var en nordisk variant, som både förvånade och förskräckte en hel del utländska sändebud. Däremot inbjöd det till ett livfullt och spirituellt minglande ofta under flera timmar, långt innan begreppet mingel fanns på någon mans läppar. Bröder, Systrar och Vänner, som är nyfikna på vad som föll Bellmans gynnare på läppen bör inte försumma detta utmärkte tillfälle till trevnad och fortbildning, som ger många akademiska poäng(er).

Vid högtidssammankomsten och under måltiden framträder även de Bacchanaliska hornen och den Bacchanaliska kören.

Tag nu fram Din nystrukna almanacka och anteckna

**Torsdag den 19 april 2007
kl 18.30**

Café Stugan vid ingången till Stadsparken

Mat och dryck lämpliga för århundradet kommer att erbjudas hugade gäster mot ett för Bellmans tid olämpligt men för vår tid tillämpligt pris.

Alla Bröder och av dem kända Systrar, Släktingar och Vänner är välkomna. Anmälan sker i vanlig ordning på sätt som anges i senare utskick från Par Bricole.

Frågor kan oavsett århundrade och tid på dygnet ställas till undertecknad

RAGNAR JONSELL

Ständig Sekreterare i Jönköpings Bacchanaliska Akademi.

Rickard Tellström

Det blev karnevalstämning när akademien inbjöd till sitt elfte högtidssammankomst som denna gång var förlagt till Stugan i Stadsparken och det var minsann inte lätt att få plats.

Det kändes nästan lite som kaos när fruar, granar, bröder och vänner trängdes i den mysiga lokalen och man satte sig både vid körens bord och vid akademins hedersbord. Den öppna spisens brinnande ved knastrande inbjudande och elden spred sin värme bland förväntande och vänliga besökare. Kvällens högtidstalare var litteraturprofessor Lars Lönnroth från Göteborg, aktuell med boken "Ljuva Karneval"* som gavs ut 2005. Boken handlar om Carl Michael Bellmans diktning och är en mycket intressant och läsvärd bok. Lars Lönnroth har inte bara akademisk kompetens, han har också förmågan att skriva på ett sätt som gör att läsningen blir både spännande, trovärdig och vetenskaplig. Det var inte utan att jag satt och tänkte på Ernst Brunners försök att beskriva Bellmans liv och leverne i sin bok "Fukta din aska" som gavs ut för några år sen. Om den boken blev en stor besvikelse för många av oss så är Lönnroths bok desto trovärdigare. Dessutom får man lära sig oerhört mycket om sådant som bara en litteraturhistoriker har förmåga att förmedla och då tänker jag på de analyser Lönnroth gör om både diktaren och hans texter. Leif Thor är vald till ny preses efter Eric Haglund och inledde på sitt vanliga lättsamma och underfundiga sätt. Efter en ganska kort inledning och presentation av kvällens gäst fick vi sedan uppleva en stämningsfull och mycket intressant timma. Mycket ska i detta sammanhang tillskrivas kören eftersom Lönnroth varvade sitt föredrag med exempel på Bellmans diktning som kören framförde. Det blev på det sättet en väldigt variationsrik föreläsning. Musikens direktör Lennart Samuelsson medverkade traditionsenligt och sen blev det ärtsoppa och dryckjom. Akademin har hittat ett vinnande koncept där uppe i Stadsparken. Dessbättre kan jag inte skriva att det var synd att inte fler fick lyssna, för fler hade inte kommit in. Ett utomordentligt initiativ med tack till akademien och Lars Lönnroth från Göta Par Bricole för en mycket lärorik och minnesfull kväll.

DAN EKSTRÖM

*) "Du ljuva karneval" är en av Bellmans ungdomsdikter som skildrar livet som en maskerad där människorna döljer sina sorger bakom masken.
*Vår värld är en maskerad,
där mängden synes glad,
Men gråter under masken...*

Nybildad barockensemble

Lennart Samuelssons barockensemble spelade i Järstorps kyrka. I främre raden Tom Edberg, flöjt och Eje Lundh, klarinett. I bakre raden Lennart Samuelsson, horn och Anders Gerhardsson, kontrabas.

I samband med årets Parentation över bortgångna bröder, som hölls i Järstorps kyrka, framträdde den helt nybildade Lennart Samuelssons barockensemble. Gruppen bestod av fyra män som spelade klarinett, flöjt, horn och kontrabas. Barockensemblen framförde tre av Fredmans epistlar och en av hans sånger, alla givetvis komponerade av C.M. Bellman.

– Ensemblen har en ganska tidstypisk sättning från slutet av 1700-talet, säger Lennart Samuelsson som också skrivit arrangemangen för premiärframträdandet. Möjligtvis kunde vi också haft med någon fiol i ensemblen, det var ett vanligt instrument på Bellmans tid.

De fyra musikerna har sin bakgrund i militärmusiken och två av dem spelar till vardags i Smålands Musik- och Teater. De behövde därför inte särskilt lång övningstid inför premiärspelingen.

– Detta är ingen fast ensemble men om det finns efterfrågan på vår musik, spelar vi gärna i olika PB-sammanhang, säger Lennart Samuelsson.

CHRISTER WALLINDER

Gradgivningar under 2006

IV-graden 4 FEB.

Kaj Andersson
Lars Andersson
Martin Claesson
Carl-Olof Johansson
Christian Johansson
Göran Kastman
Lars Kavmark
Staffan Schygge
Robert Stenvall
Håkan Stomsjö
Pelle Svensson
Magnus Törnvall

II-graden 4 MARS

Patrik Andersson
Fredrik Asp
Ulf Bergqvist
Alexander Blossfeld
Mikael Bohman
Mikael Edström
Rune Engström
Björn Engström-
Klarström
Johan Eskengren
Göran Fransson
Olle Granath
Niclas Granstrand
Jesper Göransson
Jens Hultman
Johan Höglund
Mattias Järved

Carl-Michael Karlsson
Anders Ledhagen
Anders Schönborg
Tony Sjölander
Jan Westberg

VII-graden 20 MAJ

Mårten Ahlmén
Jan Arvidsson
Lennart Boestad
Mohamed Chaib
Ulf Davidsson
Sven Ebbesson
Jonas Fransson
Helge Grahnqvist
Tommy Gustavsson
Gunnar Hjertqvist
Johan Kinch
Håkan Kisell
Åke Larsson
Johan Larsson
Urban Lindström
Erik Nilsson
Esko Olsson
Tommy Palmqvist
Per-Olof Ringquist
Fredrik Smedberg
Greger Szepesvari
Christoffer Wahlquist
Christer Wallinder
Stefan Wiberg

III-graden 23 SEPT.

Patrik Andersson
Fredrik Asp
Ulf Bergqvist
Alexander Blossfeld
Johan Eskengren
Göran Fransson
Niclas Granstrand
Jesper Göransson
Jens Hultman
Mattias Järved
Anders Schönborg
Tony Sjölander
Jan Westberg
Jonas Zetterlund

IX-graden 11 OKT.

Lennart Abrahamsson
Michael Agerbring
Jan-Åke Andersson
Per Brandt
Adam Brännström
Peter Dahlén
Bo S Hedström
Hans Franzén
Anders Jonzon
Peter Jutterström
Ingemar Legrell
Per Lejonborg
Elwin Mandley
Björn Petersson

Fredrik Planthlin
Lennart Samuelsson
Tage Schyberg
Hans Wärén
Mats Wykman

VI-graden 5 NOV.

Mats Anderson
Hans Bergelin
Claes Brodd
Mats Eriksson
Göran Forsberg
Jan Bertil Holm
Magnus Ilvered
Olof Nylander
Richard Prahl
Jakob Sandwall
Curt Setterberg
Per Skrealid
Sören Svensson
Tomas Wibbe
Morgan Wilhelmsson
Lars-Göran Åkerberg

Vårbal 2007

Lördag den 12 maj 2007 är ett måste för festglada bröder och damer. Vi startar vår fest på anrika Jönköpings teater där vi hyllar damerna, Bellman och våren. Sång, kör, musik lysande tal och många glada skratt utlovas. Efter detta blir det en kort paus med förfriskningar innan vi bänkar oss igen för att avnjuta ännu ett musikaliskt sångspel signerat Kurt Rudolf. När applåderna tonat ut promenerar vi den korta sträckan till Stora hotellets festvåning där vi sätter oss till bords i den vackra Spegelsalen. Missa inte den 12 maj 2007 – Nästa gång vi inbjuder är det 2009 och vem vill vänta så länge på en Vårbal.

